

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821200039
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5821200039.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. U., nar. X.X.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matka - M. N., rod. O., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX; otec - M. U., nar. XX.X.XXXX, bytom D., S. XXX/XX, o zníženie výživného, v štádiu konania o neodkladnom opatrení, na základe odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č. k. 6P/1/2021-16 zo dňa 1.2.2021 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Vychádzal z toho, že neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kedy je potrebný rýchly zásah súdu, resp. rýchla úprava pomerov účastníkov konania. V konkrétnostiach súdnej veci mal za to, že skutočnosti tvrdené navrhovateľom/otcom „nenesú žiadnu naliehavosť“, t.j. nie sú takej povahy, aby si vyžadovali, „čo len dočasne nanovo upraviť pomery“ medzi ním a maloletým synom.

2. Okresný súd zároveň konštatoval, že otec sa domáha zníženia výživného pod zákonom stanovenú hranicu minimálneho výživného. Taktiež svojim návrhom popiera spotrebný charakter výživného, ak žiada, aby platil výživné len na tvorbu úspor, aby v prípade zníženia výživného spätne sa už zaplatené bežné výživné zarátalo na splátky zameškaného výživného. Okresný súd uzavrel, že nebol naplnený jeden zo základných predpokladov pre vyhovieť návrhu, ktorým je preukázanie naliehavosti potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ/ otec, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia na nové konanie. Poukazoval na to, že okresný súd nesprávne posúdil jeho návrh ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec sa svojim návrhom totiž domáhal meritórneho rozhodnutia a aj návrh koncipoval ako „klasický návrh“ vo veci samej v zmysle § 78 Zákona o rodine. Hoci v texte návrhu použil výraz „neodkladne“, učinil tak len v záujme toho, aby sa vo veci konalo bez zbytočných prietahov, nakoľko vyplatené výživné je spätne nevymáhateľné. Ak si okresný súd nebol istý, k čomu podanie otca smeruje, mal ho vyzvať na opravu, resp. doplnenie prvotného návrhu.

4. Otec namietal, že okresný súd zákonne nekonal ani v rámci postupu, ktorý si sám zvolil; t.j. o neodkladnom opatrení. V odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza len „známe šablónovité repliky a frázy z judikatúry“. Odvolateľ do pozornosti dával aj „učebnicový“ príklad neobjektívneho a tendenčného postupu a vyjadrenia kolízneho opatrovníka a (aj v tejto spojitosti) zdôrazňoval, že aktuálne až 39% času poskytuje dieťaťu plnohodnotnú celodennú výchovu a starostlivosť. Celkovo mal otec za to, že okresný súd konal a rozhodol „nepredvídateľne a drakonicky“.

5. Kolízny opatrovník navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť, lebo zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

6. Rovnako matka žiadala potvrdiť uznesenie, ktorým bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Tvrdila, že otcov návrh bol/je zmätočný a „zakladajúci rozpor s jeho odvolacími dôvodmi“. Vo vecnej rovine poukazovala na opakované výdavky spojené so ošetrovaniami maloletého vo viacerých odborných ambulanciách. Matka uviedla, že v popredí uvažovania otca dominuje len ekonomický pohľad na rodinný vzťah, čo je zrejme aj z jeho vyjadrení reagujúcich na skutočnosť, že matka okrem maloletého H. má i ďalšie (maloleté) deti. Do pozornosti dávala tiež závery znalca Dr. Šútovca z predchádzajúcich konaní týkajúce sa osoby otca a neprímeraného zaťažovania maloletého z jeho strany. Doplnila, že splátky zameškaného výživného sú kompenzáciou jej predošlých výdavkov na maloletého H., na ktorých sa otec odmietal podieľať.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 písm. b/, c/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP.

8. Posudzovaný návrh otca z 7.1.2021 (v daný deň i osobne podaný na okresnom súde) je označený ako návrh na zníženie výživného, t.j. štandardným označením návrhu na začatie (meritórneho) konania. Z opisu skutkového stavu, ktorý je z hľadiska posúdenia podania podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) určujúci, nie je možné bez ďalšieho ustáliť/vyvodiť, že by malo ísť (aj) o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Určitú predbežnú, resp. dočasnú povahu čiastočne vykazuje požiadavka otca, „aby odo dňa podania návrhu do právoplatného rozhodnutia o výživnom, bola každá suma výživného, ktorá bola v tomto období zaplatená nad rámec novej stanovenej výšky výživného, evidovaná súdom ako preddavok výživného“ a aby uvedené bolo zohľadnené v nižších splátkach z novourčeného výživného. Predmetná požiadavka je súčasťou i druhého petitu návrhu otca (o znížení splátky zameškaného výživného z 50 eur na 25 eur mesačne), pričom táto záverečná časť návrhu (jeho petit) označená ako „návrh na rozhodnutie súdu“ je otcom formulačne uvádzaná dva krát použitím termínu „neodkladne“ (Súd neodkladne mení...; Súčasne súd neodkladne mení...).

10. Za daného stavu je namieste konštatovať určitú nejasnosť v otázke jednoznačnosti vymedzenia, čoho sa otec svojím návrhom zo 7.1.2021 domáha; osobitne či požaduje (aj) nariadenie neodkladného opatrenia. Samotný otec v odvolaní uznáva, že ním zvolená formulácia mohla pôsobiť mätúco. Opodstatnene však zároveň poukazuje na to, že okresný súd mohol (v konkrétnostiach v súdnej veci v zmysle mal) postupom podľa § 129 CSP vyzvať navrhovateľa/otca na výslovné vymedzenie, čoho sa svojím návrhom domáha. S výnimkou vyššie rozoberanej čiastočnej nejasnosti totiž z celkového vyznenia návrhu otca na zníženie výživného vyplýva, že smeruje k meritórnej úprave/zmene výšky výživného na maloletého H..

11. Pre rozhodnutie v štádiu aktuálneho odvolacieho konania je určujúca jednoznačne prejavovaná vôľa navrhovateľa (prezentovaná aj v ním podanom odvolaní), že jeho návrh zo 7.1.2021 nie je návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Nadväzne chýba základný predpoklad pre rozhodovanie okresného súdu o neodkladnom opatrení, ktorým je existencia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na (jednoznačné) stanovisko okresného súdu, ktoré zadefinoval v napadnutom uznesení, do úvahy neprichádza ani eventualita bezprostredného postupu okresného súdu, kedy by z úradnej povinnosti mienil nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Nadväzne napadnuté uznesenie o neodkladnom opatrení muselo byť odvolacím súdom zrušené a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní o návrhu otca bude postupovať štandardným spôsobom prejednávania a rozhodovania meritórnych návrhov. Samozrejme, nie je vylúčené, že v priebehu daného konania dôjde niektorým z účastníkov k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia; prípadne, že okresný súd z úradnej povinnosti ustáli existenciu dôvodov na jeho vydanie aj bez návrhu účastníkov.

14. Toto uznesenie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e** je prípustné .